

kommer ind mod Kysten og kastes om i Brændingen, forekommer det næsten altid i daarligt Vejr med megen Brænding, og man har ment, at Bjærgningen af disse Vragstykker tit er meget vanskelig, ja jeg kan godt sige, mange Gange ligefrem farefuld. Man har derfor ment, at for saa vidt man kan overlade Finderne de Vragstykker, der drive ude i Søen og bjærges af Baade, burde man ikke mindre kunne overlade Bjærgerne de Vragstykker, der kastes ind paa Klipperne og mange Gange ikke kunne bringes i Sikkerhed der for Brændingen, men maa føres væk derfra med Baade. I det hele taget er man deroppe glad ved, at dette Lovforslag er fremkommet, og jeg skal derfor paa det bedste anbefale det til det høje Tings Velvilje.

Justitsministeren (Rump): Jeg skal kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger i Anledning af, hvad det ærede Medlem anførte, saa meget mere som jeg forstod ham, som om han i alt væsentligt er tilfreds. Han gjorde nogle Bemærkninger om den Forskel, der havde været mellem Lagtinget og Ministeriet med Hensyn til Bestemmelsen om Landfogdens Stilling. Men jeg fejler næppe, naar jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han fandt, at den valgte Redaktion heldig løste Spørgsmaalet, idet man jo fra den ene Side maa fastholde at Landfogden er den Embedsmand deroppe, under hvem Virksomheden ved Strandingsager i øverste Instans paa-hviler, og det paa den anden Side ikke paaligger ham ubetinget at rejse, men kun, hvor det efter Omstændighederne maa anses for nødvendigt, navnlig naar det maa antages, at det drejer sig om et større Parti. — Det ærede Medlem gjorde ogsaa nogle Bemærkninger om, at Ministeriet ikke havde villet følge Lagtinget i dets Ønske om at faa en Paragraf om Bjærgelav, men udtalte jo ogsaa, at han for sit Vedkommende kunde gaa med til, at der ikke indsættes en saadan Bestemmelse. Sagen er den, at der vistnok har foreligget en lille Misforstaaelse hos Lagtinget, naar det udtalte Ønsket om at faa oprettet Bjærgelav, noget, som man let vil kunne forstaa herved, hvor Forholdet er det, at Loven bestemmer, at der kan oprettes Bjærgelav, men hvor det turde være almindelig bekendt, at det er paa de færreste Steder, at der haves Bjærgelav. Denne Institution er kommen frem, for at man kunde sikre sig Folk, der vare villige til at foretage Bjærgningen for en moderat Be-

taling paa saadanne Steder, hvor det maatte antages, at Strandinger hyppig kunde foregaa, men Strandinger ere i det hele taget forholdsvis meget sjældne oppe paa Færøerne. I de 5 Aar, jeg var deroppe, var der, saa vidt jeg husker, 2 eller højst 3 Strandinger, og de lokale Forhold deroppe — som jeg i øvrigt ikke skal komme nærmere ind paa — bevirke, at det hører til Undtagelserne, at Skibe strande; dette sker kun, naar Skibe komme ind i en Vig, hvor Vinden staar paa. Saaledes som Forholdene ere, er der altsaa ikke Plads for Bjærgelav deroppe. Det kan ikke nytte noget, at danne Bjærgelav paa Steder, hvor der kun forefalder en Stranding hvert 5te—6te eller 10ende Aar, og hvor der ikke vil kunne være Tale om at indøve noget Mandskab. Det er det ene. Det andet er, at Befolkningen bor saa spredt, at man rimeligvis ikke vil kunne nøjes med det Antal Medlemmer, som høre til et saadant Bjærgelav. Jeg tvivler altsaa ikke om, at Folketinget vil være enig med Ministeriet om, at der ikke indsættes nogen Bestemmelse om Bjærgelav, navnlig efter de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem. — Endelig gjorde det ærede Medlem nogle Bemærkninger med Hensyn til § 14, men desværre overhørte jeg et Par af hans Ytringer eller forstod dem ikke rigtig. Det ærede Medlem udtalte sig vistnok for Ønskeligheden af, at Folk, som bjærgede Vraggods paa Strandbredden, kunde faa Lov til at beholde dette. Jeg vil dertil sige, at det maa gaa paa Færøerne, som det gaar herved, og jeg kan ikke skønne, at der er Grund til at foretage nogen Forandring paa dette Punkt. Men hvad jeg overhørte, var, hvorvidt det ærede Medlem ønskede nogen Forandring paa dette Punkt eller ikke.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

S. Sørensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til det samme Udvalg, hvortil det foregaaende Lovforslag blev henvist.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.